

N:o 14.

Af Herr L. J. Hierta: Om ändring i hvad Kongl. Kungörelsen den 23 November 1866 stadgar, rörande köpe-, bytes- och gåfvobrefs beläggande med stämpladt papper.

Kongl. Kungörelsen den 23 November 1866 innehåller, jemte stadgandet att köpe-, bytes- och gåfvobref om fast egendom, som under eganderätt föryttras och vid domstolarne uppjudes, skall beläggas med stämpladt papper till stadgadt belopp, tillika den föreskrift, att, om sådan handling, förr än uppbud skett, å annan man transporteras eller öfverlåtes, handlingen bör beläggas med stämpel för hvarje transport eller öfverlåtelse, såvida icke lagfarten eger rum inom den därför i lag föreskrifna tid, räknad från första köpet, samt öfverlåtelsehandlingen för uppuds erhållande inom samma tid hos domstolen företes; i hvilket fall förnyad beläggning ej ifrågakommer.

Emot sjelfva principen i detta stadgande är ingenting att erinra, då Staten, för att bereda sig en inkomst, beskattar afhandel om eganderätt till fast egendom.

Men deremot kan en befogad anmärkning göras vid tillämpningen af samma princip, nemligen att den person, som i sista hand förvärfvat den fasta egendomen, är den, hvilken, för att derå vinna lagfart, måste erlagga stämpladt papper särskildt för hvarje transport eller öfverlåtelse.

Detta måste naturligtvis vid försäljning medföra en minskning i fastighetens värde, och till följd deraf en minskning i den säkerhet, som innehafvare af in-teckning i egendomen påräknat. Man har i sednare tider erfarenhet af fall, då tio, ja till och med flera transporter funnits tecknade å köpebref om fast egendom, som, tagen i mät för deruti in-tecknade fordringar, blifvit å exekutiv auktion försåld, och just till följd af köparens skyldighet att efter inköpet lagfara med egendomen och erlagga stämpladt papper för alla transporterne bortgått för vida mindre

än dess egentliga värde. Med det ifrågavarande lagstadgandet kan en egendoms egare i strid med gällande rättsprinciper helt och hållet förinta inteckningshafvares rätt derigenom att han låter förse ett öfverlåtelsebref å den intecknade egendomen med så många transporter, som för ändamålet erfordras, och då egendomen slutligen skall å exekutiv auktion för den intecknade fordringen försäljas, måste naturligtvis en spekulant vid bestämmandet af sitt anbud å egendomen taga i beräkning det stämplade papper, hvarmed hans köpebref och föregående åtkomsthandlingar derå skola beläggas, och afräkna summan af allt detta å det anbud, som han eljest skulle göra. För att förekomma en sådan för inteckningshafvare kännbar förlust, som lika med en mängd andra förhållanden minska förtroendet för den säkerhet inteckning i fast egendom erbjuder, föreslår jag den ändring uti ifrågavarande förordning,

att den, som söker lagfart å fastighet, ej må vara skyldig att erlægga stämpladt papper för mera än sitt fång; men att, då vid sökt lagfart det befinnes, att föregående egares åtkomsthandlingar eller transporter ej äro med behörigt stämpladt papper belagde, domaren må vara pliktig att derom gifva Kronans ombudsman underrättelse och denne vara skyldig att af vederbörande utsöka det stämplade papper, hvarmed hvarje handling eller transport bort beläggas.

L. J. Hierta.